

Justícia fins al final

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 28.10.09

Mentre sorgeixen cada dia noves revelacions dels casos Millet i Gürtel, el jutge Baltasar Garzón va posar ahir en marxa una nova operació anticorrupció a Catalunya, que afecta un destacat alcalde socialista, Bartomeu Muñoz, de Santa Coloma de Gramenet, i dos exalts càrrecs dels governs de Jordi Pujol, ni més ni menys que l'exconseller d'Economia Macià Alavedra i l'exsecretari general de la Presidència Lluís Prenafeta. Els detinguts són vuit –entre ells també hi ha un exdiputat del PSC i dos empresaris–, a qui s'imputa els presumptes delictes de suborn, tràfic d'influències, prevaricació, falsedat i blanqueig de capitals, entre altres.

Pel poc que se sap fins ara d'unes actuacions que són secretes, sembla que entre els detinguts hi ha dos grups, un que pot estar implicat en suborns lligats a requalificacions urbanístiques i l'altre, relacionat amb el blanqueig de capitals, però, tots dos, sembla, van utilitzar la mateixa xarxa d'evasió al paradís fiscal de l'illa de Jersey.

Actuacions, en tot cas, prou greus perquè no es prenguin a la lleugera i s'utilitzin novament com a arma llancívola entre les forces polítiques. Davant de qualsevol cas de corrupció, el que s'ha de fer primer és recolzar l'acció de la justícia i demanar després als partits polítics concernits la màxima contundència en el càstig dels seus militants imputats.

Davant la sospita que alguns aspectes del *cas Millet* fossin tapats, aquest diari ja es va pronunciar al seu moment perquè la investigació es portés

fins al final, petés qui petés, i el mateix exigeix en aquest nou cas de corrupció. Sempre hem defensat que per dignificar la política els que se n'aprofiten il·lícitament n'han de ser apartats pels seus partits i, si són culpables, condemnats pels tribunals.

No és l'hora del cinisme

És l'hora que els polítics es conjurin per combatre el càncer de la corrupció, moltes vegades lligada al finançament dels partits, però no és l'hora del cinisme i de sortir en tromba a desqualificar l'adversari mentre es minimitzen les implicacions pròpies. Això, lamentablement, és el que va fer ahir el secretari general adjunt de CDC, Felip Puig, que va demanar responsabilitats al president de la Generalitat, José Montilla, i al PSC, alhora que reduïa a l'àmbit privat els possibles delictes d'Alavedra i de Prenafeta, al·legant que fa molts anys que ja no formen part de la cúpula de Convergència ni ocupen cap càrrec públic.

Alavedra i Prenafeta no només continuen sent militants de CDC, sinó que en formen part com a patrons de la Fundació Catalunya Oberta, el laboratori d'idees més actiu de Convergència, la qual alimenta una ideologia que uneix liberalisme i sobiranisme i que l'allunya cada dia més del partit centrista que un dia va ser. Emparant-se en la presumpció d'innocència, Puig va assegurar que CDC no suspendrà de militància els implicats i va retreure al PSC el seu «acarnissament» en el cas de les aportacions que Millet va fer a la Fundació Trias Fargas, també lligada a Convergència.

El PSC va anunciar ahir que, si els seus militants detinguts –Bartomeu Muñoz i el tinent d'alcalde d'Urbanisme de Santa Coloma, Manuel

Dobarco- són imputats, seran expulsats del partit i substituïts en els càrrecs. És el mínim que es pot esperar del partit com a resposta a unes irregularitats que afecten un dirigent històric i un dels ajuntaments més importants amb alcalde socialista. Santa Coloma és la novena ciutat de Catalunya per nombre d'habitants i un bastió socialista dirigit per Muñoz des del 2002, any en què va rellevar Manuela de Madre per problemes de salut d'aquesta.

Estirar del fil

Enfront dels casos de corrupció, no hi ha lloc per a mitges tintes ni per a amenaces d'estirar del fil i de llançar sospites. Encara que amb un altre llenguatge menys agressiu que l'utilitzat pel director de la Fundació Trias Fragas, Agustí Colomines, l'expresident Jordi Pujol va fer dilluns una advertència semblant. A una pregunta sobre les esquixades a Convergència del *cas Millet*, Pujol va venir a dir que valia més no parlar de l'assumpte perquè, si no, ell podria destapar moltes coses i tots en resultarien afectats.

És una actitud equivocada. Les amenaces d'estirar el fil, si no s'executen, es converteixen en meres advertències de posar en marxa el ventilador que estenen de la mateixa manera la sospita generalitzada, però que no resolen res.

Si hi ha motius per estirar el fil, s'ha de fer. La lluita contra la corrupció i les seves derivacions en el finançament irregular de les activitats polítiques necessita probablement una catarsi perquè d'una vegada per sempre les forces polítiques facin un acte de contrició, assumeixin el mal que causen a la democràcia i canviïn radicalment d'actitud.